

HANDBOEK VOOR WERELD BURGERS

WE ZIJN ALLEN WERELDBURGERS ...

Het wereldburgerschap omvat alle kanten van ons leven: onze relatie met onszelf, anderen, de wereldarena, en de Natuurlijke Ordening.

LISINKA ULATOWSKA

Inleiding

Dit Handboek beschrijft een reeks acties die je als wereldburger kunt ondernemen om een wereldsamenleving te bevorderen, die is afgestemd op de natuurlijke ordening. Deze acties hebben betrekking op je relatie met jezelf, met andere mensen, als groep en als deel van een wereldwijd netwerk van groepen en particulieren. Deze acties hebben betrekking tot onze spirituele, mentale, emotionele zelf, alsook tot het politieke, sociale en economische vlak. Zij zijn gericht op regeringen, grote internationale concerns en op formele en informele onderwijsinstellingen.

Er zijn vele opvattingen over het wereldburgerschap. Ik heb voor de opvatting gekozen die onze relatie met wereldproblemen verduidelijkt en ons in staat stelt ze bij de wortel aan te pakken. Dit Handboek laat je ook zien hoe je de Verenigde Naties als een machtig instrument kunt gebruiken om vrede te stichten en te bewaren, en als mondstuk om ideeën, waar iedereen wel bij vaart (zogenaamde win/win ideeën), over te hele wereld te verspreiden.

*De in de tekst opgenomen hoofdstukverwijzingen, refereren aan het boek *Samenzwering Samenspel* dat in het Nederlands is uitgegeven door Uitgeverij Ankh-Hermes bv, Deventer. Deze roman beschrijft de ervaringskant van de acties die hier worden opgenoemd en laat zien hoe die in een grote verscheidenheid van levenssituaties kunnen worden toegepast, onder andere bij het bouwen van een wereldgemeenschap, die gebaseerd is op eenheid in verscheidenheid. Het boek wordt in het Engels aangeboden (werktitel **Spark!**) voor uitgave in andere talen. (Zie achterin dit boek.)*

Cursussen

Voor degenen die effectieve wereldburgergroepen willen oprichten, om hun ideeën via de VN over de hele wereld te verspreiden, of die willen weten hoe je regeringen van alle landen kunt helpen samenwerken om onze gemeenschappelijke problemen op te lossen, zijn er lezingen en workshops in het Engels, Nederlands, Duits en Frans. Zoook voor particulieren, bedrijven en andere organisaties, die zich willen richten op doeltreffende en interculturele communicatie. Het doel van deze workshops is om activiteiten te vinden die helemaal aansluiten bij de leden van elke individuele groep.

Hier is een selectie:

- *Communiceren vanuit je persoonlijke kracht*
- *Leven vanuit de Bron*
- *Interculturele communicatie voor bedrijven in een tijdperk van globalisatie*
- *Interculturele communicatie voor particulieren*
- *Visievorming en projectmanagement*
- *Mondiale effectiviteit d.m.v. de Verenigde Naties (voor NGOs)*
- *Consultatie voor NGOs.*

Het contactadres staat achterin dit Handboek.

Dit Handboek voor Wereldburgers is beschikbaar in het Engels, Nederlands, Duits, en binnenkort, Chinees.

INHOUD

Deel I. *Het ontwikkelen van het persoonlijke bewustzijn* door (weer) te leren je af te stemmen op de natuurwetten

Deel II. *Vreedzame conflictoplossing* door te leren de dimensie van eenheid bij conflictsituaties te hanteren

Deel III. *Het invoeren van een Opleiding Tot Wereldburgerschap in het reguliere en in het niet-schoolse onderwijs:*

**Onderwijs op school*

** Buitenschools onderwijs (de toepassing van Win/win-normen op de media en reclame van bedrijven)*

Deel IV *De Ontwikkeling van een Wereldgemeenschap die is afgestemd op de Natuurlijke Ordening en gecoördineerd door de VN*, door een wereldnetwerk van actiegroepen op te bouwen, die in harmonie met de natuurwetten lobbyen voor het win/win-principe

Over de auteur

Adressen

Wat is een Wereldburger?

Als Wereldburger weten we dat wie we zijn diep verstrengeld is met andere soorten, volken, culturen, godsdiensten en onze naaste medemensen. In feite zijn we, of we ons daar nu van bewust zijn of niet, in onze onderling afhankelijke wereld allen wereldburgers.

Als bewuste wereldburgers erkennen we dat de enige manier waarop we tot ons recht kunnen komen is als er een democratie van soorten, landen en volken is, die gebaseerd is op de regel van de wet en als de menselijke wetten in harmonie zijn met de wetten die de rest van de Natuurlijke Ordening besturen. Daarom is het noodzakelijk dat we, als wereldburger, onze intuïtieve verbinding met de ingevingen van de Natuurlijke Ordening herstellen. Daartoe is vreedzame en constructieve conflictoplossing nodig, want conflicten staan deze verbinding in de weg, en moeten we leren om vreedzaam en met liefde alle aspecten van onze werelden aan te voelen.

Als onze intuïtieve verbinding met het 'Al Wat Is' weer tot stand is gekomen, merken we dat we een deel van een grootse eenheid zijn, die altijd heeft bestaan, maar die we niet altijd bewust hebben opgemerkt. (zie de hoofdstukken 9, 12, 15 en 40). Als we ons eenmaal van deze eenheid bewust zijn verandert onze beleving van conflicten in een ervaring van 'eenheid in verscheidenheid'. Dit is een sterke basis van waaruit je tot vreedzame conflictoplossing kunt komen en je weer kunt afstemmen op de ingevingen van de Natuurlijke Ordening.

Behalve dat ze de natuurwetten gehoorzamen, hebben wereldburgers een gevoel van verantwoordelijkheid voor de wereldgemeenschap, die in de onderling afhankelijke wereld van vandaag probeert te ontstaan. Om deze gemeenschap te kunnen laten ontstaan, moeten we leren hoe we de regeringen van de hele wereld kunnen informeren over de behoeften en wensen van mensen wereldwijd door middel van de VN, het enige politieke wereldforum dat we hebben. Want het is bij de VN dat de meeste wereldstrategieën tot stand komen.

Omdat de mensheid onderling afhankelijk is van andere soorten en van andere systemen van de Natuurlijke Ordening, kunnen schadelijke acties een boemerang effect hebben en zowel anderen als onszelf schade berokkenen. Als bewust wereldburger kies ik er dan ook voor om, waar mogelijk, te handelen op een wijze die het 'Al Wat Is' ten goede komt: ik verkies win/win- boven win/verlies-gedrag.

Dit Handboek gaat in op de vier niveaus waarop wij, als wereldburgers, kunnen werken:

1. ***Het ontwikkelen van het persoonlijke bewustzijn***
2. ***Het leren van vreedzame conflictoplossing***, door eenheid in conflictsituaties in te voeren.
3. ***Het invoeren van de Opleiding tot Wereldburgerschap in***
****het reguliere onderwijs***
****het niet schoolse onderwijs (door de toepassing van win/win- normen op de media en de publiciteit van bedrijven)***
4. ***Het stimuleren van de totstandkoming van een wereldgemeenschap die afgestemd is op de Natuurlijke Ordening en die gecoördineerd wordt door de VN***, door de ontwikkeling van een wereld netwerk van actiegroepen, om voor beide in harmonie met de natuurwetten en het Win/win- Principe te lobbyen. Deze actiegroepen moeten toegankelijk zijn voor allen die eraan willen meedoen.

Laten we naar elk van deze niveaus van leren en actie kijken.

I. ONTWIKKELING VAN HET PERSOONLIJKE BEWUSTZIJN: LEREN OM (WEER) AF TE STEMMEN OP DE DIMENSIE VAN EENHEID EN DE INGEVINGEN VAN DE NATUURLIJKE ORDENING

De mensheid is een integraal onderdeel van Al Wat Is

Het is niet altijd makkelijk om ons te realiseren dat we allen een integraal onderdeel van een onverbreekelijk en groots geheel zijn. De Westerse wetenschappelijke benadering legt vaak de nadruk op die aspecten van de werkelijkheid die intellectueel en fysiek kunnen worden onderzocht. Deze Westerse traditie wint terrein. Daarom is er veel van wat is over het hoofd gezien – dat werd gezien als ‘niet-wetenschappelijk’, niet verantwoord reproduceerbaar en daarom niet bestaand.

Dit betekent niet dat er niets bestaat wat niet door onze menselijke zintuigen kan worden waargenomen. Door middel van de telescoop en de microscoop als verlengstuk van onze ogen, hebben we gezien hoe beperkt onze zintuigen zijn. Als we leren onze intuïtieve en rationele vermogens te integreren, zien we dat er een uitgebreide wereld bestaat die we met onze intuïtie kunnen waarnemen. En omdat het Al Wat Is onderling verbonden is (zie hoofdstuk 15), kan die uitgebreide wereld ons zowel leiding als energie geven, als we aan het werk gaan om de wereldgemeenschap te helpen ontstaan.

Wat moeten we doen om onze verbinding met de Natuurlijke Ordening te verbreden?

1. ***Ons bewust worden van de Vonk*** (zie de hoofdstukken 11 en 15) Bij deze oefening gaat het erom om onderscheid te leren maken tussen de ingevingen van de Natuurlijke Ordening door de ‘vonk van onze belangstelling’ (een onderdeel van de intuïtie) en de gewoontes die we ons leven lang hebben verzameld en die de stem van onze intuïtie verdoezelen.

Je kunt de Natuurlijke Ordening als massa of als energie zien. Als we in harmonie met de Natuurlijke Ordening handelen, voelen we een – soms heel subtiele - toename van onze energie, die we onze ‘vonk’ kunnen noemen.

(je kunt het vergelijken met een lamp in een fitting draaien). Als we ons door deze vonk laten leiden bij onze dagelijkse activiteiten, komen we in harmonie met de natuurwetten en met de bron van eenheid en kracht.

a. ***De vonk volgen***

Deze vonk wordt op verschillende manieren omschreven: onze intuïtie, onze innerlijke wijsheid, ons Hoger Zelf, de Inwendige God, ons gevoel, ons geluk volgen, doen wat onze belangstelling wekt.

Bij deze oefening is het belangrijk om het onderscheid te kunnen maken tussen de vonk en de gewoontes die we ons hele leven al hebben en die de stem van de intuïtie verdoezelen.

--Bekijk in de loop van de dag (en in je dromen) wat je belangstelling wekt en richt je op die dingen.

--Als je energie toeneemt en ‘de dingen op hun plaats vallen’, zowel op korte als op lange termijn, ben je in contact met je vonk.

--Controleer voortdurend je gedachten en gevoelens, om er zeker van te zijn dat je jezelf niet misleidt. Daar is veel oefening voor nodig en daarvoor moet je de andere oefeningen in deel I en II van dit Handboek onder de knie hebben.

--Blijf de vonk erkennen in alles wat je denkt, voelt en doet. Merk het gevoel van welwillendheid dat je relaties begint te kleuren en hoe het vermogen om liefde en vrede te voelen toeneemt.

b. ***De vonk volgen in het onderwijs.*** (zie III)

2. ***De geest tot rust brengen*** (zie de hoofdstukken 15, de Bron raadplegen; 17 het juiste gebruik van emoties; 77, groepsmeditatie; 85, psychologische afhankelijkheid van een andere persoon transcenderen)

Soms is onze geest te actief om subtiele veranderingen in onze energie waar te nemen. Daarom is het goed om ons hoofd (de gedachtenstroom) rustig te laten worden om de juiste leiding van de Natuurlijke Ordening te krijgen.

a. ***De geest tot rust brengen door het ademritme te wijzigen***

Het voordeel van deze oefening is dat je deze tussen de bedrijven door kunt doen zonder de aandacht te vestigen op wat je aan het doen bent. Het is een methode om je intuïtieve waarneming te activeren.

- Adem in 4 tellen in; houd je adem 4 tellen lang vast; adem uit in 8 tellen en stel je volgende ademhaling 4 tellen uit. Herhaal deze oefening totdat je een innerlijke kalmte voelt.
- Als je het moeilijk vindt dit tempo bij het uitademen aan te houden, stel je dan tijdens de uitademing voor dat een glas water leegloopt door de bodem van het glas: bij 1 is het glas vol; bij 4 halfvol en bij 8 is het leeg.
- Als je deze oefening goed kunt uitvoeren kun je uitademing verlengen tot 16, 24 of 32 tellen, terwijl de rest bij 4 tellen blijft. Je vermogen om je intuïtie te activeren is afhankelijk van de verlenging van je uitademing tot een **vooraf vastgesteld** aantal tellen; maak je uitademing dus niet zo lang dat je buiten adem raakt.
- Naarmate je deze vorm van ademen onder de knie krijgt, zul je merken dat je geest na de oefening meer beschouwend en rustig wordt en minder analytisch. Door oefening en door nederigheid zul je langzamerhand op je gevoel het onderscheid kunnen maken tussen een staat van zijn die door het verstand wordt beheerst en een staat van zijn waarin je intuïtie actief is.

b. ***De geest tot rust brengen door het lichaam te ontspannen*** (zie de hoofdstukken 15 en 82)

-Ga op een rustig plekje zitten of liggen.

-Word je bewust van je tenen (eerst de huid, dan de spieren, de zenuwen, de botten enz). Terwijl je je erop concentreert, zul je merken dat elk deel gaat tintelen. Jouw gerichte aandacht verhoogt de energie in dat deel van het lichaam.

-Ga met je aandacht naar boven in je lichaam, en concentreer je op elk deel van je lichaam: je benen, je geslachtsorganen, je inwendige organen, je hele bovenlichaam, je bloed, je botten, je zenuwstelsel, je binnendoor, je tong, je gezicht, je haar - elk deel van je lichaam. Als dat deel tintelt ga je naar het volgende. Als je hiermee oefent zul je zien dat je zelfs je longen en je milt enzovoort in hun geheel kunt voelen.

Als je deze oefening doet om je geest tot rust te brengen (tegenover het activeren van je helende krachten), is het doel van de oefening om je op het hier en nu te concentreren. Als je je hele lichaam kunt doorlopen zonder je zorgen te maken over hoeveel je kunt onderscheiden is het voldoende.

-Als het doel is om je mentale en lichamelijke energie te verhogen voor helende doeleinden, of om gedachtekracht te gebruiken om de realiteit te beïnvloeden, zul je effectiever zijn naarmate je deze oefening beter kunt uitvoeren en elk lichaamsdeel kunt voelen tintelen.

c. ***Begin elke dag met een periode van innerlijke rust (ook meditatie genoemd)*** (zie hoofdstuk 77)

- Doe een van de hierboven genoemde oefeningen om je geest stil te krijgen.

- Zit elke ochtend een half uur of langer in stilte voor je aan je dagelijkse activiteiten begint. Merk het gevoel van vrede dat aan de rust gepaard gaat.

- Je zult merken dat de geest deze innerlijke stilte en vrede de hele dag als referentiepunt gebruikt, dat er een gevoel van liefde en medeleven je ‘ binnen- en buitenwereld’ doorstroomt en dat dit alles het gemakkelijker maakt om je vonk te volgen.

d. ***De geest tot rust brengen door als groep af te stemmen.*** (zie de hoofdstukken 19, 22, 38 en 70)

Deze oefening wordt vaak voor het eten of voor een discussie gedaan. Ze is een goed hulpmiddel voor de groepsleden om hun denken tot rust te brengen, een gevoel van vrede, liefde en harmonie binnen de groep tot stand te brengen en ze te laten afstemmen op de Bron van onze creativiteit. Deze oefening werkt goed omdat ze de geest op het hier en nu afstemt, de energiekkanalen opent en ons intuïtief met elkaar en de Natuurlijke Ordening verbindt. Ze stimuleert de vorming van een geïnspireerde ‘groepsgeest’ (heel anders dan het ‘groepsdenken’ dat kan ontstaan gedurende massabijeenkomsten en dat gekenmerkt wordt door emoties, die niet door het verstand worden beheerst).

- Houd elkaars handen vast.

- Voel de energie. Na een poosje zul je een energiestroom voelen die door de ene hand binnenkomt en door de andere weggaat. Aanvankelijk is deze energiestroom zwak en onderbroken. Naarmate de groepsleden in een diepere innerlijke stilte komen, wordt ze sterker en regelmatig.

- Sta jezelf toe de diepe regelmatige stroom te voelen, tot je (en de rest van de groep) de tijd hebt gehad in het hier en nu te wortelen.

3. ***Gebruik je rustige geest om je op je innerlijke wijsheid af te stemmen*** (zie de hoofdstukken 15, 17 en 70)

Als het rustig is in je hoofd kun je je intuïtie aanspreken.

- Stel jezelf vragen en bekijk de beelden die opkomen goed. Ze kunnen je inzicht geven in situaties waar je je misschien niet van bewust bent.

4. ***Verlos jezelf van het gewoonte handelen, door de emotionele energie tot bewustheid te transmuteren*** (zie de hoofdstukken 1,16, 17, 21 en 26)

Voor deze oefening is enige ervaring nodig in het observeren van onze innerlijke processen (bijvoorbeeld door regelmatig mediteren en lange termijn transpersoonlijke psychotherapie). Daarvoor moeten we ons een emotie bewust zijn als ze in ons opkomt en op de golf van de emotionele energie meegaan zonder afgeleid te worden.

Normaliter reageren we als een emotie ons laat voelen wat we moeten doen: vasthouden aan een situatie of deze vermijden.

Emotionele energie transmuteren houdt in dat we ons bevrijden van de neiging om aan aspecten van een situatie vast te houden of deze uit de weg te gaan. Daardoor komt energie vrij. Dan kunnen we de energie gebruiken om alle kanten van de situatie zonder enig emotioneel vooroordeel te bekijken.

- Richt je volle aandacht op het gevoel van de emotie, zonder je bewustheid te verbreken, om de situatie te bekijken.

-Blijf gericht op de intensiteit van de emotie zonder je hierdoor in actie te laten komen. Je zult zien dat de emotie zal verdwijnen en je geest met hernieuwde kracht terugkeert naar de situatie van het moment. Je kunt nu alle kanten van de situatie bekijken, zonder neiging om een deel van wat is vast te houden of uit de weg te gaan. Je bent vrij om een beslissing te nemen, die gebaseerd is op wat er werkelijk is, in plaats van door je emoties gestuurde reacties te krijgen.

5. Gebruik gedachtekracht om invloed uit te oefenen op wat is. (zie de hoofdstukken 69 en 81)

a. Het gebruik van affirmaties (zie hoofdstuk 69).

- Stel voor jezelf affirmaties op van zoals je wilt handelen en hoe je je wilt voelen gedurende de dag, bijvoorbeeld: 'Ik ben vreugde' ; 'Ik aanvaard mezelf ten volle'; 'Ik ben in het hier en nu'; 'Ik ondervind liefde in al mijn relaties.' Hoe meer je de affirmaties kunt richten en hoe minder je er tegelijk doet, des te meer effect zullen ze hebben.

- Herhaal de affirmaties een of twee keer per dag 25 maal. Het actieve bestanddeel bij een affirmatie is de mate van gevoel waarmee je ze zegt. Als je moeite hebt om een gevoel als liefde te ervaren, visualiseer je een situatie die je kunt associëren met het gevoel, terwijl je de affirmatie zegt.

LET OP: Overtuig je ervan dat je geen tegenstrijdige emoties hebt, zelfs niet onbewust, want die worden uitvergroot en kunnen alles wat jij probeert te bereiken, vernielen en saboteren!

b Geef affirmaties meer waarde (zie hoofdstuk 89)

- Ontspan je lichaam zoals beschreven in oefening 2b.

- Merk op, terwijl je je bewustzijn door je hele lichaam laat gaan, dat elk deel tintelt van de energie.

- Als je je hele lichaam langs bent geweest en je weer nieuwe energie hebt, zeg je je affirmatie hardop en stuur je de energie die nu elke cel van je lichaam doorstroomt door je tenen naar buiten, door je te verbeelden dat je ze eruit duwt, te beginnen bij de bovenkant van je hoofd.

- Begin nu opnieuw met de oefening, en voel elk deel van je lichaam.
- Merk op dat, elke keer dat je de oefening doet, de hoeveelheid energie die je kunt opnemen, groter wordt.

C. Gebruik je energie om af te stemmen, te centeren of iemand anders te healen. (zie hoofdstuk 58)

Je kunt deze energie ook zonder affirmatie gebruiken om je stroom van helende energie te vermeerderen. Dat kun je doen om iemand anders te healen of af te stemmen.

Helende energie kan worden gebruikt in samenwerking met de studie van helende technieken als acupressuur, reiki, attunements op de wijze van de Emissaries enzovoort.

- Doe de bovenstaande oefening tot je voelt dat de energie je gehele lichaam doorstroomt.
- Houd je handen zo'n dertig centimeter uit elkaar en voel de sterke energiestroom die ertussen is. (zie hoofdstuk 15).
- Deze stroom kun je gebruiken om de energiestroom in iemand anders vrij te maken. Er zijn duizenden handposities die, afhankelijk van het probleem, de energiestroom kunnen vrijmaken. Om iemand anders te helpen om meer 'gecenterd' te zijn, kun je samen een 'attunement' op de wijze van de Emissaries doen. (zie hoofdstuk 58). Deze zelfde volgorde van handposities kunnen bij een stijve nek worden toegepast.

II. CONFLICT TRANSFORMEREN TOT EENHEID IN VERSCHIEDENHEID.

Conflict alom

Conflicten schijnen de wereld te beheersen. Er zijn oorlogen tussen landen, burgeroorlogen, conflicten tussen mensen – misdaad, corruptie, onrecht - , conflicten in de mensen zelf die worden ervaren als geestelijke verwarring en emotionele pijn en die tot uiting komen als apathisch of agressief gedrag, verslaving, lichamelijke ziektes.

Conflict als positieve drijfveer

Een conflict wordt veroorzaakt door de emotionele lading die we aan bepaalde situaties, gedachten of handelingen verbinden. Deze lading is een nuttige motiverende kracht die ons kan helpen de ernst van de situatie in te schatten en er iets aan te doen. Deze kracht kan ons dwingen te groeien, onze perspectieven te verbreden en boven onze beperkingen uit te rijzen. Maar conflicten zijn zo wijdverbreid dat ze de bouwstenen van het leven uit elkaar trekken. De hieruit voortkomende versplintering kunnen we zien als de kern van onze wereldproblemen. Bovendien misvormen en blokkeren ze onze intuïtieve verbinding met ‘Al Wat Is’.

Om deze reden is het belangrijk dat we begrijpen waardoor die conflicten veroorzaakt en bestendig worden en hoe we die op vreedzame wijze kunnen oplossen.

Een conflict bestendigt zichzelf door een eenzijdige benadering van de situatie

Een paar voorbeelden:

Als je denkt dat de wereld door conflicten beheerst wordt bestendigt deze benadering zichzelf of het uitgangspunt juist was of niet en daardoor kunnen conflicten vaak escaleren.

Als we bijvoorbeeld het leven als een overlevingsstrijd zien, hebben we een natuurlijke wens om ‘op onze hoede te zijn voor nummer één’ in plaats van begrip te hebben voor de standpunten van anderen. Deze eenzijdige benadering geeft anderen de indruk dat we erop uit zijn om te winnen, desnoods ten koste van anderen. Dan behandelen ze ons, heel begrijpelijk, als hun tegenstander. En zo ontstaat er, uit wat een denkbeeldige situatie had kunnen zijn, een werkelijk botsen van belangen, een conflict dat escaleert.

Als we denken dat hoofdzakelijk anderen verantwoordelijk zijn voor een conflict waarin we zijn beland, is dat ook een eenzijdige en onjuiste mening. Bovendien is het onpraktisch. Er komt een machteloosheid in die situatie uit voort, omdat we de ander niet ingrijpend kunnen veranderen – alleen onszelf.

Vreedzame conflictoplossing betekent daarom altijd je eigen verantwoordelijkheid nemen voor jouw rol in het conflict.

Conflict transformeren tot eenheid in verscheidenheid

Iedere munt heeft altijd twee zijden. Als wereldburgers moeten we ons altijd realiseren dat alle schijnbare polariteiten onderling verbonden zijn en een onderdeel van een dynamisch geheel zijn.

Waar wij slechts strijd zien is het belangrijk om de onderliggende eenheid te zien, want hier geldt het volgende principe voor:

eenheid + conflict → eenheid + verscheidenheid

Hoe te handelen voor een vreedzame conflictoplossing?

De kunst is om conflict om te buigen van een verwoestende kracht tot een kracht die mensen samen brengt en onze verbinding met de Natuurlijke Ordening, die altijd een innerlijke dimensie heeft, te verduidelijken. Strijd heeft altijd een innerlijke dimensie. Hierdoor worden onze relaties vaak aangetast.

6. *Omgaan met je innerlijke conflicten* (zie de hoofdstukken 13 en 48)

a. *Ervaar je emoties bewust en totaal zonder ze vast te houden of ze uit de weg te gaan.* Emoties zijn gevoelens met een lading, die ons aanzetten om situaties vast te houden of uit de weg te gaan. Voorbeelden hiervan zijn: genot, angst, boosheid, verdriet, haat. Om te voorkomen dat anderen hier emotioneel bij betrokken raken en de situatie ingewikkeld maken, is het verstandig om ons innerlijke emotionele werk alleen te doen of met hulp van een professional.

De volgende oefeningen kunnen hierbij helpen, omdat emoties vaak deels onder het bewuste niveau werken.

b. *Maak je volledig bewust van je emoties* (zie hoofdstuk 48). Emoties werken vaak gedeeltelijk of helemaal buiten ons bewustzijn. Om ze in ons bewustzijn te brengen en volledig te voelen kun je het volgende doen:

- Zoek een rustig plekje, haal de situatie voor de geest dat in conflict verwickeld is, en schrijf je emoties op terwijl je ze volledig ervaart. Gebruik de volgende formulering:

- 'Ik voel (vul een emotie in) ..., als...';

Zorg ervoor dat je ingaat op angst, boosheid, haat, verdriet en genot.

Schrijf tot er niets meer in je opkomt.

- Laat de emoties komen en je pen ze beschrijven. Analyseer en beredeneer ze niet. Door ze helemaal te doorvoelen ontdekt je ze van angst en geeft ze daardoor de kans geheel bewust te worden. Als een emotie eenmaal geheel bewust doorvoeld is, verliest ze haar macht over ons. (zie ook hoofdstuk 13 dat precies uitlegt wat een emotie is; 17 dat het verschil tussen 'nuttige' en 'destructieve' emoties laat zien; en oefening 3, Emoties Transmuteren).

c. *Onbewuste emoties bewust maken door een lichamelijke oefeningen* (zie hoofdstuk 50)

Het spierstelsel van ons lichaam lijkt op de snaren van een gitaar. Door bepaalde spiergroepen aan te spannen kunnen we specifieke emoties voelen, precies zoals een gitaar die een majeur of mineur akkoord geeft, afhankelijk van de spanning van de individuele snaren.

Doe oefening 6b, terwijl je de volgende oefening doet:

- **angst**: doe je ogen wijd open, trek je mondhoeken in een rechte lijn in de richting van je oren, trek je bekken in alsof je een hond bent die zijn staart tussen zijn poten trekt.
- **boosheid**: span je onderste oogleden, frons je wenkbrauwen, trek je schouders op en neem een houding aan of je iemand met een stok gaat slaan.
- **verdriet**: trek je mondhoeken naar beneden, alsof je huilt
- **haat**: trek je mond in een rechte lijn naar je oren en span je onderste oogleden aan.
- **genot**: glimlach.

De hierboven beschreven gelaatsuitdrukkingen worden beschreven in het boek *Unmasking the Face* (Ekman, Paul, and Wallace V. Friesen, New Jersey, Prentice Hall, 1975).

7. Interpersoonlijke conflicten oplossen (zie hoofdstuk 50) Een effectieve interpersoonlijke conflictoplossing vraagt dat we duidelijk zijn over onze eigen gevoelens (zie de oefeningen onder 4 en 6)

Communicatie begint met het begrip van onze emoties en van het standpunt van de ander. Mensen hebben de neiging om in de verdediging te gaan en te blijven tot ze volledig gehoord en begrepen zijn. Als dat gebeurt staan ze meestal niet open voor het standpunt van de ander. Vaak is het niet mogelijk aan de eisen van alle partijen te voldoen. In zo'n geval zien we wel dat iemand (ook zichzelf) die zich gehoord en begrepen voelt, bereid is wat te geven. Als we 'dat geven' vrijelijk laten komen zonder verwachtingen of eisen, kan dit als een gul gebaar worden gezien en warmte en goodwill aan de relatie toevoegen. Soms kan een conflict door emotionele gulheid uitgroeien tot een hechte vriendschap.

Overtuig je ervan dat je je emoties *volkomen* bewust bent door de oefeningen onder 6 te doen. Als je er zeker van bent dat je nergens een stuk van je mening vasthoudt of emoties uit de weg gaat, 'kruip je in de huid van de ander'.

c. In de huid van je tegenstander kruipen (zie de hoofdstukken 50 en 56)

We kunnen de emoties van de ander invoelen door zijn of haar houding over te nemen, op dezelfde manier als we ons van onze eigen emoties bewust geworden zijn. (zie oefening 6c) Omdat mensen meestal een aantal emoties tegelijk hebben is het nodig dat we voelen wat zij van binnen voelen, voor we op de juiste wijze kunnen inschatten wat zij ervaren. Het is niet genoeg om te zeggen: 'Ik zie dat je boos bent, want je spant die en die spieren.'

- Observeer degene, in wie je je wilt inleven, zorgvuldig. Als hij of zij niet aanwezig is, doe je het voor je geestesoog.

- Neem zijn of haar houding en gezichtsuitdrukking over en proef de emoties die hieruit voortkomen.

- Laat de hele conflictsituatie nog eens door je heen gaan, nu vanuit het gezichtspunt van de ander.

- Misschien ontdek je dat je toleranter geworden bent en dat er zich een win/win-oplossing aandient. De meest duurzame oplossingen zijn degenen waarbij beide partijen vinden dat ze er beter van geworden zijn. Als een van beide partijen vindt dat hij of zij schade heeft geleden is het niet waarschijnlijk dat de oplossing duurzaam is.

b. Communiceren met je tegenstander

-Terwijl je rekening houdt met je nieuwe inzichten in beide zijden van het conflict, beschrijf je je eigen ervaring met de formulering uit oefening 6b: 'Ik voel (emotie)..., als...'

- **Door de zin te beginnen met 'ik' (niet jij)**, leg je er de nadruk op dat het slechts jouw ervaring is – het enige gebied waarin jij de expert bent; je 'legt je mening niet aan de ander op'; je stelt jezelf gelijk aan de ander en geeft hem/haar de vrijheid om de situatie geheel anders te ervaren.

- **Door over je emoties te praten in plaats van over oordelen**, zeg je: 'dit is slechts mijn ervaring. Ik vertel je niet hoe het is.' Je laat hem zien dat je openstaat voor zijn gezichtspunt. Met 'Ik voel' formuleringen veroordeel je de ander niet en zet je hem niet in een hokje. Ze laten de communicatie open.

- Geef toe dat dit alleen maar jouw gezichtspunt is en dat het je werkelijk interesseert wat de ander ervan vindt.

- Luister aandachtig en probeer zijn of haar ervaring in te voelen.

- Vertel wat je hebt gehoord en controleer of je het goed begrepen hebt. Het slagen van de communicatie hangt af van de mate waarin de ander zich gehoord en begrepen voelt.

Als alle partijen die bij het conflict betrokken zijn zich gehoord voelen en alle relevante kanten van de zaak zijn ervaren en begrepen, komen er oplossingen, als iedereen het recht heeft beslissingen te nemen die hem of haar aangaan en op generlei wijze het gevoel heeft dat hem of haar iets wordt opgedrongen.

8. De positieve gevoelens in een relatie versterken (zie hoofdstuk 83)

a. Een betere gevoel creëren door een hartsverbinding

Er zijn tijden dat onze energie maar niet wil stromen. Misschien zijn we moe, depressief of afwezig. Als we dan uit liefde iets voor iemand anders doen, wordt er een hartsverbinding gevormd, onze energie begint weer te stromen en onze hele kijk op het leven verandert. (zie hoofdstuk 22) Liefde is een verbinding die door het hart gaat.

b. Een positieve sfeer scheppen met subtiële energieën

Voordat we proberen een conflict met iemand op te lossen kunnen we subtiële energie gebruiken om negatieve emoties te verzachten en een openheid voor emotionele healing te scheppen.

-Gebruik de oefeningen 4, 6a, b en /of c om jezelf te bevrijden uit de greep van je emoties.

-Maak jezelf het standpunt van je tegenstander zo goed mogelijk duidelijk (zie oefening 7a)

-Als je relatie met de ander echt goed voelt, maak je een affirmatie (bij voorbeeld 'Ik ben liefde' en stel je je tegenstander voor(gebruik hiervoor de oefeningen 5a en b).

Herhaal dit 25 maal.

PAS OP: Als je jezelf (ook je onderbewuste!) niet van je emoties die tegenstrijdig zijn aan je affirmatie ontdoet, zullen deze (onbewuste) emoties door de oefeningen 5a en b worden versterkt en je affirmatie saboteren en mogelijk zelfs pijn en verwarring teweegbrengen.

9. Neem je verantwoordelijkheid voor je eigen emotionele vervulling in een relatie met iemand anders (zie hoofdstuk 85)

We voelen ons vaak aangetrokken tot anderen met eigenschappen die wij niet hebben. Het is verleidelijk om afhankelijk van de kracht van iemand anders te worden. Dat zal de relatie onvermijdelijk vernietigen: hoe meer afhankelijk we ons voelen, des te meer zoeken we het gezelschap van die ander en zijn we bang dat hij of zij ons in de steek zal laten. Dat maakt een gevangenis van de relatie en leidt ertoe dat beide partijen er steeds meer genoeg van hebben. Als we zien hoe we genoeg van de ander hebben zal dat de relatie kleuren met de angst dat de ander zal vertrekken. Langzamerhand wordt de relatie te ongemakkelijk en/of te bekrompen en zal de een of de ander deze verbreken.

Als het gemis in onszelf met een vaardigheid te maken heeft is het belangrijk om alternatieven te vinden in het afhankelijk zijn van één persoon.

Als het om een persoonlijke eigenschap gaat:

- Stel je je voor dat de ander die eigenschap zo levendig mogelijk uitstraalt.

- Stel je je voor dat je met de ander versmelt. Na enige tijd merk je misschien dat je de eigenschap hebt opgenomen.

- Sta jezelf toe die eigenschap te uiten.

III. DE OPLEIDING TOT HET WERELDBURGERSCHAP INVOEREN IN HET REGULIERE EN IN HET NIET SCHOOLSE ONDERWIJS

De Opleiding tot het Wereldburgerschap

De Opleiding tot het Wereldburgerschap, zoals hier beschreven, moet de mens eerst leren zich door de ingevingen van de Natuurlijke Ordening te laten leiden, door het vermogen om de vonk van zijn/haar interesse te volgen en intuïtief denken te integreren met het vermogen om te redeneren. Daarom moet de Opleiding tot Wereldburgerschap voor elke student persoonlijk op maat worden gemaakt. Bovendien moet het de student voorbereiden om:

1. conflicten op vreedzame wijze op te lossen
2. te leven volgens win/win, levensverbeterende waarden
3. de verantwoordelijkheid delen voor lokaal, nationaal en internationaal bestuur van onze planeet. En
4. als beheerder van de aarde, te helpen bij het ontstaan van een wereldgemeenschap, door je uit te spreken bij het nemen van beslissingen door de Verenigde Naties.

In dit Handboek wordt een scala van noodzakelijke basisvaardigheden gegeven. In de roman Samenzwering Samenspel wordt beschreven hoe het is om deze oefeningen te doen en hoe je ze in je dagelijkse leven kunt toepassen.

Voor zover ik weet zijn er geen onderwijsinstellingen die de speciale combinatie van inzichten en hulpmiddelen aanbieden die in dit Handboek worden gegeven. Maar er zijn er verscheidene die hun studenten of leerlingen aanzienlijke vrijheid verlenen om de vonk van hun belangstelling te volgen en hun eigen leersituaties samen te stellen.

Wat moeten we doen om de mogelijkheden van een Opleiding tot het Wereldburgerschap te verbeteren?

- scholen vinden die het mogelijk maken om de vaardigheden te leren, die je nodig hebt om als wereldburgers in harmonie met de Natuurlijke Ordening te leven;
- het aantal scholen uitbreiden dat de Opleiding tot het Wereldburgerschap op zijn programma heeft, zodat iedereen toegang heeft tot de Opleiding; en
- de communicaties en handelingen verminderen, die gezonde menselijke relaties en onze verbinding met de Natuurlijke Ordening verbreken.

Activiteiten om de opleiding tot het wereldburgerschap in te voeren en te verbeteren

10. Onderwijs vinden dat de leerlingen stimuleert om de vonk van hun belangstelling te volgen (zie de hoofdstukken 11 en 84).

Scholen en universiteiten die het leerlingen en studenten mogelijk maken om de vonk van hun belangstelling te volgen worden vaak student gericht genoemd. Hier volgen enkele voorbeelden:

Basis onderwijs: de Vrije Scholen en Montessori scholen;

Basis onderwijs en voortgezet onderwijs: de Krishnamurti Scholen (Brockwood in Engeland, Ojai in Californië; Canada en India)

Colleges en universiteiten: USA de Union of Experimenting Colleges and Universities (daaronder vallen ook de Universities without walls; de Antioch universiteiten en het Union Institute, dat in de roman de Union Graduate School wordt genoemd. Het Union Institute verzorgt ook de opleiding voor mensen in het buitenland.

Een toenemend aantal scholen en universiteiten biedt een individueel studieprogramma. Dat worden er meer naarmate je hoger bent opgeleid.

Dit Handboek, kan, als het samen met *Samenzwering Samenspel* wordt gebruikt, studenten en leerlingen helpen de aanbevolen vaardigheden onder de knie te krijgen, liefst onder leiding van een leraar die de inhoud ervan op zijn of haar eigen leven toepast. Zie verder Activiteit 11.

11. Volwassen leersituaties scheppen die het ons mogelijk maken om ons leven te leven en toe te spitsen op de vonk van onze belangstelling (zie hoofdstuk 11)

Omdat de opleiding tot wereldburgerschap alle kanten van ons leven omvat, houdt ze nooit op. Hier zijn twee boeken die ons helpen de vonk van onze belangstelling te gebruiken om zoveel mogelijk van ons leven te maken.

a. Hoe je kunt bewerkstelligen wat je werkelijk van dit leven wilt maken door de vonk van je belangstelling (zie hoofdstuk 11)

“Een uniek stap voor stap plan om je doelen te bepalen en je dromen uit te laten komen” is een accurate beschrijving van het prachtige boek *Wishcraft* door Barbara Sher en Annie Gottlieb (Ballantine Books, New York, 1983). Deze gids geeft oefeningen om je vonk te activeren en eenvoudige, praktische en effectieve technieken om op originele wijze te verwezenlijken wat je wilt.

b. Hoe je de loopbaan van je dromen kunt vinden met de vonk van je belangstelling (zie hoofdstuk 11)

Het boek *What Color is your Parachute* (Ten Speed Press, Berkeley, California, USA) van Richard Nelson Bolles is een fantastische gids, die nuttige en praktische technieken combineert met de leiding van de vonk, om een loopbaan te verwezenlijken die precies aan je innigste wensen voldoet.

c. Een introductie tot Pieter Kooistra's Zelf Financierende Wereld Marshall Plan (zie de hoofdstukken 64,86 en het Addendum I)

Volgens dit Plan kunnen alle mensen hun vonk ontdekken en volgen.

Behalve de hierboven genoemde hoofdstukken in *Samenzwering Samenspel* is er een aantal boeken die te bestellen zijn, waaronder:

Pieter Kooistra *Voor*

Het ideale eigenbelang. Dit richt zich op de spirituele kant van het Plan.

Lisinka Ulatowska: *Het Jaar 2000: Kruispunt van de Mensheid*.

Het laatste boek dat is gebaseerd op de informatie van VN experts en afgevaardigden die met de Earth Summit verbonden waren, is een stap voor stap gids over de uitvoering van het Plan.

Om deze boeken te bestellen zie Addendum I.

Hoe we dit World Marshall Plan over de hele wereld uitgevoerd kunnen krijgen wordt in hoofdstuk IV van dit Handboek beschreven.

12. Je verantwoordelijkheid als wereldburger nemen voor boodschappen waar onze gemeenschap aan is blootgesteld (zie de hoofdstukken 55, 57 en 82, het Win/win-Principe; 60, win/win-investeringen, 63, groepslobbyen van Transnational Corporations (TNC's) 66, een Transnational Corporation op het scherp van de snede van de filantropie; 80, Hartennet en een Vereniging van Afgevaardigden voor het Win/win-Principe).

Vooraf in het westen zijn de media en de reclames sterke onofficiële middelen voor de volwassenen educatie. Door advertenties en door de media wordt de mensen verteld hoe ze er uit moeten zien, hoe ze moeten ruiken, hoe ze moeten handelen en wat ze moeten denken en bezitten. Hele gemeenschappen worden door de media en de reclame met

normen en waarden geïndoctrineerd. Helaas zijn die slechts berekend op de korte termijn belangen van de bedrijven die de indoctrinaties leveren.

Vaak vervreemden de media en de reclamecampagnes de mensen van de vonk van hun eigen belangstelling, door in te spelen op hun hebzucht, verlangens en angsten en door de moordende competitie die ze teweegbrengen. Daarmee genereren ze conflicten tussen mensen en tussen de mensheid en de Natuurlijke Ordening.

Aan de andere kant kunnen, zoals beschreven wordt in Samenzwering Samenspel, de media en de reclamewereld gebruikt worden om het tegenovergestelde effect te bereiken, namelijk door win/win- normen te propageren. In een onderling afhankelijke wereld is het leren leven volgens win/win-normen op de lange duur in het belang van ons allen.

Bedrijven zijn van ons, hun consumenten, afhankelijk. Dat geeft ons macht over ze. (zie hoofdstuk 92).

a. Geef de media en de bedrijven een compliment als ze win/win-normen voor het toepassen

- Als de media situaties belichten die het leven verbeteren en win/win-situaties en als bedrijven producten en diensten op een win/win-wijze leveren, schrijf ze dan een brief.
- Vertel ze waarom hun steun aan het Win/win-Principe zo belangrijk is voor een gezonde maatschappij. Deze positieve benadering is bijzonder effectief. De meeste mensen nemen alleen die moeite om te klagen.

b. Boycot producten en diensten die schadelijk zijn – Boycot media, bedrijven, leraren, politici die niet volgens win/win-waarden werken (zie hoofdstuk 92)

- Laat ze weten waarom.
- Vergelijk ze met concurrenten met een gezondere werkwijze.
- Geef ze beleefd suggesties over hoe ze, door middel van win/win-waarden, beter hun eigen belang en dat van de wereldgemeenschap kunnen dienen.
- Spreek je, wanneer het maar mogelijk is uit vòòr win/win-waarden en tegen degenen die deze verbreken. (zie hoofdstuk 57 en 92)
- Stel je brieven beleefd en constructief op.
- Leef zelf volgens het Win/win-Principe.

c. Organiseer een groepslobby van de media en de adverterende bedrijven. Hoe meer wij, als consument, de boodschap van de ander versterken, des te doeltreffender zijn we.

Dus

- i. Onderneem de onder 10a en b beschreven acties als groep of als een netwerk van groepen.
- ii. Richt je boodschappen tot een beperkt aantal bedrijven en hun recente diensten en producten. Als er gelobbyd wordt is dat snel bekend. Andere bedrijven zullen proberen te vermijden dat ze zelf worden gelobbyd en hun politiek veranderen.
- iii. Geef, als het even kan, positieve feedback, dus als ze zich aan het win/win- principe gehouden hebben, en noem het gene waar ze dat niet hebben gedaan. Op deze manier zal zowel de toon als de inhoud van je brief de win/win-benadering illustreren en verduidelijken.
- iv. Probeer zoveel mogelijk mensen uit alle marktsegmenten die het bedrijf bedient mee te laten doen aan de lobby.
- v. Je kunt een lokale groep samenstellen (vraag een levendige en interessante spreker om de lobby te introduceren bij je vrienden en

buren of bij een publieke bijeenkomst), of zet een ‘groep’ op via e-mail of een chat room. Alle leden van een NGO of van een NGO netwerk hebben de ingrediënten voor een prachtige lobby. (Amnesty International heeft de Nobel prijs van de Vrede gewonnen voor haar werk op dit gebied).

- vi. Werk samen met andere lobbygroepen om dezelfde bedrijven te benaderen. Onthoud dat aantallen belangrijk zijn. Je zult het meeste succes hebben als een groot aantal mensen zich op een of twee bedrijven richt en als deze hun politiek hebben veranderd pak je een paar volgende bedrijven aan.
- vii. Gebruik het internet om iedereen die dat wil erbij te betrekken en vraag ze om hun e-mail adresboek te gebruiken om het bericht verder te verspreiden. Laat ze allen brieven aan het bedrijf sturen, waarin ze zeggen dat ze hun producten niet meer zullen kopen. (noem de namen van de verschillende filialen van het bedrijf, want veel bedrijven bezitten verscheidene andere bedrijven onder andere namen). **NB Gebruik Blind Copy (de BCC functie op je computer) als je zulke openbare mailings verstuurt en niet de gewone kopiefunctie waarbij de e-mail adressen voor iedereen zichtbaar zijn. Veel mensen geven hun e-mail adres niet zomaar en willen niet dat hun e-mail adres in handen van mensen valt die ze het niet persoonlijk hebben gegeven.**

13. Opkomen voor je universele mensenrechten. In 1948 is de Verklaring van de Rechten van de Mens unaniem door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aangenomen. In deze Verklaring wordt je het recht op gratis basis onderwijs gegarandeerd en het recht op een sociale orde waarin de rechten en de vrijheid in deze Verklaring ten volle gerealiseerd kunnen worden. De 30 Artikelen omvatten het recht van leven, vrijheid en veiligheid van de mens, bescherming tegen willekeurige arrestatie, het recht op een onpartijdige hoorzitting voor de wet, de vrijheid om een land, ook je eigen land, te verlaten, het recht op een nationaliteit, het recht om bezittingen te hebben, het recht om vrij te denken, het recht op informatie en op vreedzaam vergaderen, het recht op sociale veiligheid, economische, sociale en culturele rechten die zo onmisbaar zijn voor de vrije ontwikkeling van je persoonlijkheid en het recht om te werken en te ontspannen.

Later zijn deze rechten door de meerderheid van de Lidstaten van de VN aangenomen als nationale wetten, de Internationale Statuten genaamd. In die landen waar ze nog niet als een onderdeel van hun eigen wetgeving zijn opgenomen, hebben ze toch de status van wetten gekregen, doordat ze al zo lang over de hele wereld erkend zijn. Voor verdere informatie: Kristi Rudelius Palmer, University of Minnesota, 229 19th Ave. So. Minneapolis, MN USA 55455. Krp@maroon.tc.umn.edu; of de Department for Public Information van de VN: Box 20, New York 10017 USA.

- a. *Citeer deze wetten als je je regering, grote bedrijven of de media lobbyt.*
- b. *Lobby je school om ervoor te zorgen dat deze Rechten van de Mens verplicht worden onderwezen.*

14. Culturele uitwisselingen. Misverstanden worden vaak veroorzaakt door verschillen in gewoonten, gedrag en waarden. Een van de meest doelmatige manieren om zulke belemmeringen in het begrip tussen landen en volken weg te nemen is door middel van

culturele uitwisselingen waarbij mensen elkaar persoonlijk ontmoeten. Als er een groot festival in je stad of land wordt georganiseerd, of als jij zelf een grote bijeenkomst op touw zet, bekijk dan eens of het mogelijk is om een buitenlands artiest of een groep uit het buitenland te laten optreden. Soms zijn deze groepen bereid op eigen kosten te komen. Er zijn organisaties die je kunnen helpen zulke groepen te vinden en stichtingen die met geld kunnen helpen. In Amerika: Foundation Center, 79 Fifth Ave/16th St. New York, NY 10003-3076, USA Tel +1 212 620 4230 Fax: +1 415 397 7670; www.fdncenter.org. Hier volgen een paar mogelijkheden, als je zelf een culturele uitwisseling wilt organiseren.

Culturelink, the Network of Networks for Research and Cooperation in Cultural Development, is door de UNESCO en de Raad van Europa opgericht in 1989. Omdat het met zijn uitgebreide geografische bereik als een vraagbaak dient voor al zijn leden, is het het meest omvattende project van de World Decade for Cultural Development geworden. De opdracht van het Netwerk is om de communicatie onder zijn leden te versterken en nationale en internationale communicatie en samenwerking te stimuleren en gezamenlijk research projecten te doen. Het doel op lange termijn is de ontwikkeling van een wereldwijd informatiesysteem voor het bestuderen van culturele ontwikkeling en samenwerking. Om dit te kunnen doen verzamelt, verwerkt en verspreidt Culturelink informatie over culturele ontwikkeling, cultureel leven en politiek. <http://www.culturelink.hr/network/index.html>.

The Arts International/Cultural Exchange is een voorbeeld van een internet website, dat verbindingen over de hele wereld ondersteunt en uitwisselingen promoot tussen de internationale uitvoerende en visuele kunsten. Ze hebben een grote database met contacten en gebeurtenissen. Je kunt je daar ook laten inschrijven. (<http://www.artsinternational.org>.) De "Knowledge Base" van de site biedt hulpmiddelen voor kunstenaars die hun vleugels internationaal willen uitslaan.

The Foundation for Peace and Love organiseert uitvoeringen op grote en kleine schaal op het gebied van vechtkunsten, dans en het luiden van de vredesklok. Ik heb gezien dat alles wat zij doen wordt georganiseerd met veel liefde en zorg en aandacht voor details. Hun adres: no 136, Keelung Road, Sec.2, Taipei, Taiwan, R.O.C. Tel +886 2 27368789; e-mail tjm@tijjimen.org. Kijk ook bij Foundations en op internet.

Workshops in interculturele communicatie voor bedrijven en particulieren die met buitenlanders of zelf in het buitenland willen werken en/of leven. Cultuur kan gezien worden als een subtiele taal die alles kleurt: je gedrag, uiterlijk, tijdsbesef en hoe je je communiceert en anderen begrijpt. In dit tijdperk van de globalisering is het heel belangrijk om interculturele communicatie te begrijpen, zodat dit niet tot misverstanden en conflicten leidt of handel in de weg staat. Daarom hebben wij workshops ontwikkeld in interculturele communicatie. Zie ons contact adres achterin dit Handboek.

IV. **WERKEN AAN EEN WERELDGEMEENSCHAP WAARIN ALLE MENSEN HET RECHT, DE MOGELIJKHEID EN DE VERANTWOORDELIJKHEID HEBBEN OM DEEL TE NEMEN AAN HET WERELDBESTUUR.**

Bedrijven kunnen zichzelf boven de wet stellen door over de nationale grenzen te gaan en dat kunnen misdadigers ook. Het bestaande lichaam van internationale wetgeving is onvoldoende en er is geen internationale politie macht of leger, die internationaal als dwingende kracht fungeert. (zie de hoofdstukken 5 en 38). Daarom voelen we ons in toenemende mate onveilig. Deze escalerende toestand leidt tot steeds grotere spanning naarmate burgers, bedrijven en regeringen de wet in eigen hand nemen. (zie de hoofdstukken 7 oorlogen voeren; 18 en 21 marteling; 24 en 38 diplomatieke onschendbaarheid; 45 potentieel voor georganiseerde misdaad; 49 slopende, zelfs levensbedreigende effecten van de collectieve onverantwoordelijkheid).

Betere structuren van vreedzaam wereldbestuur van onze planeet zijn daarom dringend noodzakelijk.

Structuren voor vreedzaam en rechtvaardig wereldbestuur

Als we kijken naar de vorm die zulke structuren voor vreedzaam wereldbestuur kunnen aannemen, is het belangrijk om te onthouden dat de mensheid een onderdeel van een grotere democratie van onderling verwante soorten is, waarin iedereen een rol speelt (zie de hoofdstukken 9 en 12).

Structuren voor wereldbestuur kunnen grotendeels parallel aan de lokale en nationale niveaus lopen. Hier volgen enkele suggesties:

1. Voor het voeren van processen:

- a. een Internationaal Strafgerechtshof voor individuele mensen, bedrijven en andere vormen van burgerorganisaties en
- b. het International Court Of Justice for Governments and Inter-Governmental Organizations (IGO's) dat al bestaat in Den Haag;

2. Voor de ontwikkeling van een internationale wetgeving, onder andere de VN's Algemene Vergadering;

3. Om de wetgeving op wereld- en internationaal niveau afdwingbaar te maken hebben we troepen nodig om te helpen vrede te stichten en te bewaren en toezicht te houden op het naleven van de wetten.

De enorme, nu bijna niet meer bestaande militaire industrie zou de nodige hersenen en man/vrouwkracht kunnen leveren, als de betekenis van het woord 'veiligheid' ook het milieu en de mensenrechten zou omvatten. In plaats van mensen die ervoor opgeleid zijn om te doden op non-actief te stellen, zou het militaire personeel kunnen worden opgeleid om te helpen bij het stichten en bewaren van de vrede (zie hoofdstuk 83). Zo'n omscholing gebeurt regelmatig om de VN Vredeslegers te leveren (die ook de Nobel Prijs voor de Vrede gekregen hebben).

4. Omdat wereldproblemen ons allen aangaan is het belangrijk dat iedereen het als zijn recht en verantwoordelijkheid ziet om zijn mening te uiten over het bestuur van onze planeet. Daarom zou er wijdverbreide en voortdurende inbreng van burgers over de hele wereld moeten zijn bij de besluitvorming van regeringen (zie de hoofdstukken 40 systemen binnen systemen; 78 het belang van NGO's; 75 het wereldbrein activeren; 83 het wereldbrein in actie; 66 een Trans National Corporation op het scherp van de snede van internationale filantropie en een Association van Transnational Corporations voor Win/win -waarden in zaken; 80 een Vereniging van Afgevaardigden voor Win/win -waarden).

5. Zulke structuren zullen werkzaam zijn omdat ze al in harmonie met de natuurwetten zijn die de rest van het Universum regeren. Deze wetten spreken ‘individueel’ tot ons door intuïtieve ‘ingevingen’ ‘een goed gevoel’ etc. en zijn daarom te subtiel en ingewikkeld om in wetboeken vast te kunnen leggen. Maar omdat alles in het Universum een onderdeel van onderling afhankelijke systemen is (zie hoofdstuk 40), kan het Win/win-Principe ons helpen een wereldgemeenschap te creëren, die iedereen de mogelijkheid geeft te worden wat hij in zich heeft (zie de hoofdstukken 19, voorbeelden van een win/win-oplossing; 55 en 57, de kracht en de vindingrijkheid van de Win/win-benadering).

Door het Win/win- Principe kan de mensheid vreedzaam met andere soorten samenleven (zie de hoofdstukken 9, mensheid als onderdeel van een democratie van soorten; en 12, de wet ‘van het bewaren van de vrede’).

Het invoeren van structuren voor vreedzaam wereldbestuur

De bovengenoemde aspecten van wereldbestuur kunnen door en met hulp van bestaande structuren, denkwijzen, personen en organisaties tot stand worden gebracht. Samenzwering Samenspel beschrijft hoe dit zou kunnen gebeuren.

We leven in een tijd waarin we van veel van onze frustraties de VN de schuld geven. Ik geloof dat hierdoor de VN verkeerd worden begrepen. De meeste mensen weten bijvoorbeeld niet dat er door de VN een wereld democratie aan het ontstaan is, waarbij je als enkeling alle regeringen kunt steunen door je mening te geven terwijl zij proberen onze gemeenschappelijke problemen op te lossen (zie de hoofdstukken 75 en 83).

De VN is het enige universele politieke lichaam dat we hebben. En zonder dat velen van ons dat weten, speelt de VN, samen met haar Gespecialiseerde Organisaties, een belangrijke rol in bijna al onze internationale relaties. Wij steunen zo zwaar op de VN, dat, als die vandaag zou verdwijnen, we onmiddellijk een nieuwe zouden moeten oprichten. Als ons meest universele politieke lichaam is de VN toegerust om ons te helpen structuren voor wereldbestuur te ontwerpen en uit te voeren (zie de hoofdstukken 2 de VN; 63 NGO Werkgroepen ontwikkelen van nieuwe structuren; 78 het belang van burgergemeenschappen; 68 regeringen lobbyen bij de voorbereiding van probleemoplossing; 84 alle regeringen van de wereld toespreken; 94 hoe een enkeling de onderhandelingen tussen regeringen kan beïnvloeden; 81 en 83 het energetische denkniveau gebruiken om een atmosfeer te scheppen die tot oplossing van wereldproblemen kan leiden.)

Hoe kunnen structurele en bewuste veranderingen middels de VN worden teweeg gebracht?

Internationale problemen (die per definitie geen land duurzaam kan oplossen zonder met andere samen te werken) worden bij VN conferenties, waar alle regeringen bij kunnen zijn en waar de meeste gewoonlijk aanwezig zijn, aangepakt.

Tijdens zo'n VN conferentie wordt een probleem door de deelnemende regeringen gesteld, meestal in de vorm van een ‘verklaring’ en er wordt een ‘actieplan’ opgesteld, gewoonlijk met acties op internationaal, nationaal en lokaal niveau.

De verklaring en het actieplan vormen een ‘eind overeenkomst’ die wordt ‘getekend’, ‘geratificeerd’ en ‘uitgevoerd’ door alle deelnemende regeringen, die waar relevant, de eind overeenkomst omzetten en versterken in de vorm van nationale wetten. Meestal zijn alle deelnemers aan zo'n conferentie wettelijk verplicht dit te doen, vooral als de besluitvorming plaats vindt door consensus.

Voorstellen om een VN conferentie te beleggen over het oplossen van een probleem

Voorstellen om zo'n VN conferentie te houden komen meestal voort uit de VN Economic and Social Council (ECOSOC) of uit de Algemene Vergadering van de VN. Beide zijn toegankelijk voor het publiek. De uiteindelijke beslissing moet door de Algemene Vergadering worden aangenomen.

Op deze wijze kan iedereen de belangen en behoeftes van de regeringen controleren en, ook al is het in dit stadium officieel niet toegestaan het woord te voeren, met de afgevaardigden van de landen apart te spreken. (zie de hoofdstukken 68, 72, 74).

Hoe meer we begrijpen van het proces van de besluitvorming bij de VN, des te gemakkelijker is het om onze stem te laten horen.

Een VN conferentie is een vorm van internationale communicatie. Zoals bij elke communicatie hebben VN conferenties een logische volgorde, waardoor de communicatie helemaal tot zijn recht komt.

De opbouw van een VN conferentie (zie de hoofdstukken 34 en 75)

Zo'n conferentie bestaat uit:

- twee tot vijf voorbereidende vergaderingen (Preparatory meetings, of prepcoms), die vaak samengaan met regionale conferenties, waarbij een algemeen inzicht in de problemen wordt opgesteld (bijvoorbeeld een 'verklaring') en een actieplan uitgewerkt; en
- de conferentie zelf, waarbij de regeringen officieel op zich nemen de eind overeenkomst uit te voeren.

Als het een conferentie voor een deel op hoog niveau wordt gehouden (High Level Segment), wordt dit deel ervan bijgewoond door de staatshoofden, regeringsleiders en ministers. Deze vestigen de aandacht van de wereld op de conferentie en ze kunnen aanzienlijke invloed uitoefenen op hun eigen regeringen om de eind overeenkomst aan te nemen en uit te voeren.

De eerste prepcom

De eerste prepcom concentreert zich gewoonlijk op de volgende beslissingen:

1. Waar de conferentie gehouden zal worden en hoe deze gefinancierd zal worden.
2. Wie er aan deel zullen nemen en of ze toegankelijk zal zijn voor Niet Regerings Organisaties (NGO's) en andere leden van de burgermaatschappij en in hoeverre zij actief zullen mogen deelnemen.
3. Hoe lang de conferentie zal duren en hoeveel prepcoms er nodig zijn
4. Welke vorm de eind overeenkomst zal hebben.

Over deze organisatorische punten wordt meestal gedurende de eerste prepcom beslist.

De rest van de conferentie

De rest van de conferentie is gericht op de inhoud van de overeenkomst. Als er afgesproken is dat de overeenkomst bij consensus moet worden aangenomen, mag geen deelnemende regering bezwaren tegen de overeenkomst hebben en bij voorkeur moeten ze het er allen mee eens zijn, wil de overeenkomst worden aangenomen.

Als er overeenkomst over de hierboven genoemde punten is bereikt, richt de aandacht zich op de eind overeenkomst (hoe het probleem te zien en welke acties er voor de oplossing ervan ondernomen moeten worden.)

Een internationale probleemoplossingsstrategie ontwikkelen

Dit belangrijke deel van de conferentie begint meestal met de tweede prepcom en een Algemeen Debat. Hierin dragen regeringen onderwerpen ter discussie aan en bereiden zich voor om in hun behoeftes en belangen te voorzien.

In dit stadium brengen regeringen graag belangrijke ideeën naar voren, die het prestige van hun land zullen vergroten en ten goede komen aan de hele internationale gemeenschap. Daarom steunen ze vaak de voorstellen van de NGO's. In de jaren negentig werd het gebruikelijk om NGO's toe te staan het woord te voeren tijdens het Algemene Debat. Na het Algemene Debat worden er een of twee concept documenten opgesteld, waarin de ideeën die uit het Algemene Debat zijn voortgekomen, worden samengevat. Een van deze twee wordt later het uitgangspunt van de onderhandelingen over de eind overeenkomst. Als een concept (of Non-Paper) is aangenomen, gaan de regeringen over tot een discussie over de exacte bewoording van de eind overeenkomst. Omdat de VN een Intergouvernementele Organisatie (IGO), mogen alleen de regeringen beslissen over de definitieve bewoording. Ze zijn echter maar al te dankbaar voor een bruikbaar NGO voorstel. (zie hoofdstuk 96).

Van concept document tot internationale wet

Als een concept overeenkomst ondertekend is, moeten de regeringen de infrastructuur bewerkstelligen, zodat deze afdwingbaar wordt. Dat zou in het geval van de Opleiding tot Wereldburgerschap neerkomen op:

- het ontwikkelen van o.a. curricula, studieboeken en examens;
- het opleiden van leraren;
- het curriculum door middel van onderwijsinspecteurs, advocaten en gerechtshoven afdwingen. Afdwingen betekent dat een wet doorgevoerd kan worden door middel van het rechtswezen, dat meestal een politie macht heeft of leger om te zien dat mensen zich aan de wet houden.

Als een regering de noodzakelijke infrastructuur heeft ingesteld, komt ze terug naar de VN, waar ze, gewoonlijk met een grote hoeveelheid publiciteit, de overeenkomst ratificeert, waarmee ze zeggen wil: 'mijn land is klaar voor de uitvoering van deze overeenkomst.'

Als een vooraf vastgesteld aantal landen de overeenkomst heeft geratificeerd wordt ze van kracht voor diegenen die haar hebben geratificeerd.

Als voldoende landen een specifieke overeenkomst hebben geratificeerd gaat zo'n overeenkomst deel uitmaken van de gebruikelijke internationale wetgeving. Dat betekent dat de overeenkomst ook geldt voor de landen die haar niet hebben geratificeerd.

Enkele ideeën die bruikbaar zijn om bij een conferentie over wereldbestuur te presenteren

Dit zijn:

- Nieuwe structuren voor wereldbestuur (zie hoofdstuk 63)
 - De VN familie van Internationale Organisaties reorganiseren tot een doelmatiger structuur van wereldbestuur, die een afspiegeling is van de structuur van de nationale regering. (zie hoofdstuk 63)
 - Veiligheid herdefiniëren zodat het milieu en de mensenrechten eronder vallen. Daardoor komt de oude militaire industrie grotendeels vrij om in dienst van de vrede te gaan werken (zie hoofdstuk 83)
 - Het zichzelf financierende Wereld Marshall Plan (zie de hoofdstukken 64, 85 en het Addendum I)
- Officieel het 'Verdeel en heers' principe vervangen door het 'Win/win-Principe' als norm voor succesvolle wereldrelaties en probleemoplossing.

Besluitvorming bij consensus

Vaak wordt er over de VN gezegd dat ze geregeerd wordt door de Vijf Permanente Leden van de Veiligheidsraad. In werkelijkheid hebben alle deelnemende Leden vetorecht als de

beslissing over de eind overeenkomst bij consensus wordt genomen. Dat is ook zo bij de VN conferenties, die gehouden worden om specifieke problemen op te lossen.

Besluitvorming bij consensus is een hulpmiddel om de bereikte overeenkomst te versterken, omdat het de regeringen mogelijk maakt om alleen in te stemmen met beslissingen die in hun belang zijn. Besluitvorming bij consensus is ook in overeenstemming met de behoeften van een wereld, waarin we allen onderling afhankelijk zijn en waarin schade aan één land toegebracht, ons allen betreft.

Idealiter zouden alle besluiten over wereldwetten in iedereens voordeel moeten zijn. Daarom zijn de meest wenselijke en duurzame oplossingen degenen die voortkomen uit een conferentie van *win/win-probleemoplossing*.

Wie kan een VN conferentie lobbyen?

In onze onderling afhankelijke wereld zijn individuele personen een deel van het probleem of van de oplossing. Om die reden heeft de VN belang bij de deelname van volkeren organisaties (NGO's). Veel NGO's hebben al een speciale status binnen de VN, waardoor ze in ieder geval de conferenties kunnen bijwonen en vaak zelfs het woord mogen voeren.

Vaak opent de VN de deuren voor andere gemeenschapsorganisaties die nog niet door de VN geaccrediteerd zijn voor de duur van een enkele conferentie. Voor informatie over hoe je voor een enkele conferentie geaccrediteerd kunt worden kun je contact opnemen met de VN Department For Public Information.

Om effectief voor een VN conferentie te lobbyen is het goed om een vertegenwoordiger op het Hoofdkantoor van de VN te hebben. Idealiter houdt het lobbyen in dat je met regeringsofficials schrijft en praat.

Hoewel tegenwoordig de VN het best door NGO's gelobbyd kan worden, laat *Samenzwering Samenspel* zien hoe, met wat extra moeite, een netwerk kan worden opgebouwd, waardoor mensen over de hele wereld aan zo'n lobby kunnen meedoen. Op deze manier worden de mensen als de zenuwcellen in het menselijk lichaam.

Hulpmiddelen

Adres van de VN Department For Public Information (DPI): United Nations, New York, NY 10017, USA

Het boek *Permanent Missions to the United Nations*. Dit is te koop bij de UN Bookshop, United Nations, NY 10017, USA, of gratis verkrijgbaar als je een door de VN geaccrediteerde NGO bent. Dit geeft de nodige informatie over het in contact komen met de VN Missies (of ambassades).

Acties waardoor we in de wereld arena via de VN gehoord worden

Hoewel individuele personen regeringen kunnen benaderen staan regeringsofficials meer open voor NGO's. Veel van de acties die hieronder beschreven worden, kunnen individueel ondernomen worden, maar als je een idee hebt dat je aan de VN wilt voorleggen, doe je er goed aan je van de actieve steun van een NGO te voorzien. (zie de hoofdstukken 20 en 22). De meeste acties hieronder zijn voor NGO's.

13. Lobby de VN voor 'wereldbestuur onder natuurwetten' voor de conferentie begint

- a. ***Eerste presentatie van je voorstel aan regeringen*** (zie hoofdstuk 68, hoe een voorstel door de hiërarchische molen gaat en op het bureau van een expert belandt)
 - Als NGO schrijf je je mening, voorstel of plan op postpapier met het briefhoofd van je organisatie.

-Stuur deze brief naar de staatshoofden of regeringsleiders van elk van de deelnemende landen en naar de betreffende ministers. Dat zal gewoonlijk de Minister van Buitenlandse Zaken zijn plus een tweede, afhankelijk van het onderwerp van de conferentie. Zoek de adressen op in de bibliotheek. Het is beter niet via de Missies te schrijven, omdat die brieven meestal gescreend worden. Ze bereiken zelden de hoofdstad van het land en blijven bij de VN Ambassadeur.

-Stuur je brief zo'n drie maanden voor het begin van de eerste prepcom, om elke minister de gelegenheid te geven je brief te verwerken en deze naar de relevante professionals door te sturen.

-Vraag aan de Missie van dat land (VN Ambassade) welke afgevaardigde het land op de prepcoms zal vertegenwoordigen (van nu af aan worden die 'experts' genoemd). Die afgevaardigden hebben vaak de status van 'adviseur' of 'secretaris'. (voor adressen zie bij 'hulpmiddelen' hierboven).

-Stuur je voorstellen via hun VN Missie ook naar de VN Ambassadeurs en de expert. (Adressen staan in *Permanent Missions to the United Nations*, zie 'hulpmiddelen' hierboven.

-- Als de regering redelijk gecoördineerd is zullen je brieven van de President naar de betreffende minister en van daaruit naar de VN Ambassadeur worden gestuurd. Hij/zij zal ze op zijn/haar beurt aan de afgevaardigde van de Missie geven (expert, "coounselor", "secretary" genaamd), die de onderhandelingen tijdens de conferentie zal doen.

Je bijdrage belandt langs de hele hiërarchie op het bureau van deze expert. De expert krijgt op deze wijze verzoeken van de president, minister en zijn directe baas, de VN Ambassadeur, aan wie hij/zij weer rapporteert. Dat legt gewicht in de schaal van je verzoek.

Sommige regeringen kampen met een gebrek aan coördinatie, samenwerking en fondsen. Dan kun je niet veel anders doen dan ze jouw mening geven. Je kunt ze niet iets laten doen dat ze zelf niet voor elkaar kunnen krijgen.

b . Je voorstel verduidelijken en verbeteren

-Als NGO vertegenwoordiger wacht je zes weken nadat je brief is verzonden en dan bel je elke Missie, te beginnen met de experts die jij of leden van je NGO kennen en prettig mee samenwerken.

-Vraag de expert om een persoonlijke ontmoeting.

-Geef je mening mondeling en zorg dat de expert een korte schriftelijke samenvatting krijgt voor je hem spreekt.

-Vraag hem of haar om feedback, dwz, vraag hoe hij/zij, als hij/zij in jouw schoenen stond, jouw voorstel zou presenteren, welke landen waarschijnlijk voor zullen stemmen, welke tegen en waarom.

c. Voorbereiding om met de tegenpartij te onderhandelen (zie de hoofdstukken 68 en 72)

-Neem eerst contact op met de experts van die landen die waarschijnlijk tegen je voorstel zullen zijn.

-Probeer te weten te komen wat ze van je voorstel vinden en of en waarom ze er problemen in zien.

-Als hun reactie op een misverstand berust corrigeer je dit. Begin je uitleg zoveel mogelijk met kort je eigen gezichtspunt te geven en bouw dan je argumentatie stap voor stap op tot je zo dicht mogelijk bent bij wat je wilt bereiken. (zie oefening 7b)

-Schrijf je voorstel opnieuw in het licht van de kritiek die je erop gehad hebt, opdat het zoveel mogelijk een win/win -voorstel wordt. (zie de hoofdstukken 57 en 92).

-Kijk dan of het land dat zich ertegen verzet belangstelling zou hebben het nieuw geformuleerde voorstel te presenteren. Dit kan helpen de steun van andere landen te krijgen, die meestal 'conservatief' zijn op het gebied dat jij invoert. (zie hoofdstuk 75)

d. Je voorstel inbrengen in de VN Discussie (zie hoofdstuk 74)

- Ga praten met de vertegenwoordigers van de landen die je voorstel misschien zullen steunen.
- Herhaal de hele procedure met hen.
- Als geen van de ‘bezwaren hebbende partijen’ je voorstel willen presenteren, vraag het hun dan.

14. Acties gedurende de prepcom(s)

Tegen de tijd dat de eerste prepcom begint is je voorstel gerijpt. Je zult er veel meer in hebben verwerkt dan je voor mogelijk had gehouden voor je met regeringen begon te praten, zoals de behoeftes en belangen van individuele landen. Met andere woorden het is meer win/win geworden.

a. Je voorstel in de regeringsdiscussies invoeren

- Zorg ervoor dat je een schriftelijke samenvatting van je omgewerkte voorstel hebt en, waar nodig, over het relevante achtergrondmateriaal beschikt.
- Praat nog eens met de regeringsafgevaardigden, te beginnen met degenen van wie je de steun het meest wezenlijk vindt en vraag ze om hun steun. Hoe meer regeringen je voorstel steunen voordat de conferentie begint, des te meer kans heeft het om in de eind overeenkomst te worden opgenomen. De meesten zijn lid van een groep van regeringen (de EU, de Groep van 77 ontwikkelingslanden en China, de CANZ groep, enz.) Zij zullen je voorstel eerst met hun "groep" van regeringen moeten bespreken om het door hun groep te laten introduceren.
- Probeer een regering of groep het te laten presenteren – bij voorkeur een regering of groep die meestal tegen voorstellen is op het gebied van het opbouwen van een wereld gemeenschap.

b. Zorg dat je de steun van je collega's krijgt.

Dit moet tegelijkertijd met 14a gebeuren.

- Roep andere NGO's die in hetzelfde onderwerp geïnteresseerd (financiering, vrede, mensenrechten, luchtvervuiling, onderwijs etc.) zijn bij elkaar
- Vraag ze om commentaar op je voorstel en pas je voorstel aan met dit meer uitgebreide gezichtsveld. (zie de hoofdstukken 40, zoek de steun van je collega's door je voorstel meer win/win te maken; en 63, voorbeelden van werkgroepen voor wereldbestuur).
- Vorm een officiële groepering met deze NGO's. (Je kunt het een werkgroep, caucus of iets dergelijks noemen, zie hoofdstuk 63).
- Stel een gezamenlijke verklaring op, die jouw voorstel met die van de andere NGO's combineert.(Als het mogelijk is een mondelinge verklaring die wordt voorgelezen bij het Algemene Debat en een langere versie die wordt uitgereikt als achtergrondmateriaal).

15. Het woord vragen bij het Algemene Debat

De officiële besluitvormers bij de VN zijn regeringen die lid zijn. Dat zijn bijna alle erkende regeringen van de wereld.

Regeringsafgevaardigden zijn meestal politieke experts, van wie wordt verwacht dat ze over oplossingen over een scala van wereldproblemen onderhandelen. Ze hebben noch de gedetailleerde expertise, noch de tijd om duurzame win/win -oplossingen aan te dragen voor al die ingewikkelde wereldproblemen waarmee ze worden geconfronteerd. Daarom zijn ze meestal blij met een creatieve bijdrage van NGO's en anderen die zich serieus hebben bezig gehouden met het vinden van win/win-oplossingen. Om deze oplossingen op de meest doeltreffende en minst tijdrovende wijze beschikbaar te maken, wordt vertegenwoordigers

van NGO's toegestaan om bij het Algemene Debat, het onderdeel waarin gebrainstormd wordt, te spreken.

-Vraag de Voorzitter van de Conferentie om je gezamenlijke verklaring te mogen voorlezen tijdens het Algemene Debat. Je kunt dit doen door voor de vergadering een briefje op zijn of haar tafel neer te leggen, of door een briefje aan de vertegenwoordiger van het VN Secretariaat te geven, die meestal op een van de stoelen achter de Voorzitter zit. Er is vast wel iemand in je NGO werkgroep die de verklaring op het toegewezen tijdstip kan voorlezen (een toespraak heet 'interventie' in het jargon van de VN).

-Voordat dit gebeurt zorg je ervoor dat de Conferentie Functionarissen voldoende exemplaren hebben om aan alle deelnemende regeringen (gewoonlijk 56, ofwel alle leden) uit te reiken en aan alle 32 vertegenwoordigers van de VN Gespecialiseerde Organisaties en de VN Programs and Funds, plus 15 stuks voor de tolken en het VN Secretariaat. Zorg ook dat je voldoende exemplaren hebt voor andere NGO's.

-Houd voldoende achtergrondinformatie bij de hand om direct na het voorlezen van de verklaring uit te delen aan afgevaardigden die daar behoefte aan hebben.

16. Onderhandelen over de bewoording van de overeenkomst (zie hoofdstuk 84)

Omdat de uiteindelijke besluitvorming door de regeringen geschiedt, kunnen de NGO's niet het woord krijgen gedurende de onderhandelingen over de bewoording van de Eind Overeenkomst.

Maar het is belangrijk als NGO om erbij aanwezig te zijn, om te voorkomen dat je voorstel wordt veranderd of opzij geschoven. Bovendien kunnen NGO's in dit stadium een grote hulp voor de regeringen zijn: ze zijn vaak in een betere positie om een win/win-bewoording te bedenken dan een regering die tot taak heeft erop te letten dat er in de belangen en behoeften van zijn of haar land wordt voorzien.

- viii. Ga naar de vergaderingen over de bewoording, als dat is toegestaan.
- ix. Als je een voorstel hebt schrijf je het op.
- x. Zonder de vergadering te verstoren geef je dit aan de regeringsafgevaardigde die het het beste kan gebruiken. Het is raadzaam om al een vertrouwensband te hebben opgebouwd met de afgevaardigde.

17. Een netwerk van Wereldburgers groepen opbouwen

Omdat er bij oplossingen rekening moet worden gehouden met de behoeften, belangen en het denken van de burgers over de hele wereld, is het belangrijk dat we een netwerk van groepen vormen om te communiceren met NGO vertegenwoordigers die bij een VN conferentie aan het werk zijn. De NGO vertegenwoordiger is de spreekbuis van de behoeften en belangen van de burgers over de hele wereld, dus hoe groter het netwerk hoe beter.

Zo'n netwerk kan het best worden opgezet door een groep samenwerkende NGO's, die op hun individuele lokale groepen bouwen en hun middelen van communicatie samenvoegen. Daar is internet natuurlijk heel bruikbaar voor (zie hoofdstuk 75, het wereldbrein in beweging brengen; en 83, het wereldbrein komt in actie).

In armere streken, waar de telefoonverbindingen niet betrouwbaar en computers een zeldzaamheid zijn kan de radio een belangrijke rol spelen, naast telex en fax. In het verleden werd Radio For Peace International gebruikt als hulpmiddel bij wereldacties. (Radio For Peace International, Box 20728, Portland, OR 97294, USA. Tel +1 503 252 3639). Lokale radiozenders kunnen, als communicatiemiddel, worden gevraagd het netwerk te steunen. Het is natuurlijk heel ingewikkeld om grote groepen internationaal te laten samenwerken en communiceren. *Samenzwering Samenspel* wijst op sommige van die complicaties die je kunt tegenkomen en geeft manieren van hoe daar mee om te gaan. (zie de hoofdstukken 5,

wereldwijde deelname bij het oplossen van wereldproblemen; 12, de rechten en verantwoordelijkheden van wereldburgers; 43, Wereldburgers Centra opzetten, waar de mensen kunnen leren zich op de natuurwetten en de kracht en de leiding van onze natuurlijke Bron van kracht en eenheid af te stemmen; 83, het wereldbrein in actie; 80 en 81, het trillingsniveau gebruiken om de Win/win-benadering meer vertrouwd te maken; 100, hoe de VN kan helpen zo'n NGO netwerk op te zetten met zo min mogelijk kosten; 70 en Addendum over Self-Financierend Wereld Marshall Plan en financiering)

18. Regeringen controleren om er zeker van te zijn dat de Eind Overeenkomst wordt uitgevoerd en afgedwongen (door middel van wets instellingen zoals politie doorgevoerd. Zie hoofdstuk 99)

Als een overeenkomst is aangenomen moet je NGO de uitvoering door de regeringen ervan controleren en waar nodig ervoor zorgen dat de relevante delen worden opgenomen in de nationale wetgeving en afgedwongen worden.

Omdat alle VN overeenkomsten internationaal zijn, is een wereldwijd netwerk van actiegroepen nodig. (zie Actie 17).

Daarom gaat het politieke werk van wereldburgers groepen altijd door, terwijl individuele wereldburgers hun behoeften, belangen en ideeën over probleemoplossing kenbaar maken aan hun eigen regeringen en aan de wereld via de VN. In de moderne wereld van instant internet, radio en andere communicatiemiddelen zijn zulke grote gebieden van concentratie doenlijk en zelfs gemakkelijk geworden. We zijn werkelijk het tijdperk van het wereldburgerschap binnengegaan.

WE ZIJN ALLEN WERELDBURGERS

Het wereldburgerschap omvat alle kanten van ons leven: onze relatie met onszelf, anderen, de wereldarena, die tot voor kort onbereikbaar was voor de meeste mensen, en de Natuurlijke Ordening.

Als we de uitdaging om wereldburger te worden bewust aangaan, merken we dat de wereld meer voor ons gaat leven. Een nieuw gevoel van betekenis overspoelt ons leven als we onze bijdrage, onze geheel eigen unieke bijdrage, aan de planeet leveren.

Over de auteur

Lisinka Ulatowska's avontuurlijke leven heeft haar naar zo'n 35 landen geleid. Ze heeft een MA in Duitse literatuur van de University of California in Berkeley en een PhD in psychologie van de Union Graduate School, waar ze werd opgeleid om relaties zowel experimenteel als intellectueel te begrijpen.

Na bijna tien jaar van een privé praktijk en lesgeven breidde haar belangstelling voor betekenisvolle relaties zich van personen naar organisaties en landen uit en naar de VN, waar ze eerder als gids had gewerkt. Dat mondde uit in een *Handbook for Effective Global Action* en een uitnodiging door de toenmalige World Association of World Federalists om hun NGO bij de VN te vertegenwoordigen. Ze heeft een aantal NGO's vertegenwoordigd bij de VN, waaronder de International Emissaries, het Instituut voor Planetaire Synthese en de Unie van Wereldburgers, die ze nog vertegenwoordigt.

Als NGO vertegenwoordigster heeft ze de UNOs NGO Werkgroep Financiering mede opgericht en was voorzitter van 1990 tot 1994. Ze heeft geschreven: *A Listing of Financing Mechanisms and Approaches to their Implementation*. *The Listing* is een samenvatting van de ideeën van de 80 NGO's die aan de werkgroep deelnamen. In deze periode schreef ze ook een boek *Crossroads 2000*, over de uitvoering van een zelf financierend World Marshall Plan, gebaseerd op het werk van Pieter Kooistra. Het *Handboek voor Wereldburgers* is een uittreksel uit haar roman, *Samenzwering Samenspel* in 2001 uitgegeven door Uitgeverij Ankh-Hermes te Deventer (ISBN90 202 82581).

Het *Handboek voor Wereldburgers* is ook beschikbaar in het Engels, Duits, en Chinees.

Ulatowska is beschikbaar als consultant voor organisaties die hun stem willen laten horen bij de VN en om lezingen en workshops te geven over de onderwerpen die in dit Handboek worden behandeld. Ze reist regelmatig heen en weer tussen de VS en Europa. Zij is als volgt te bereiken:

In de VS:

Association of World Citizens

55 New Montgomery Street, Suite 224

San Francisco, CA 94105, USA

Tel.+1 415 541 9610

E-mail: Worldcit@best.com

Internet <http://www.worldcitizens.org>

World Citizens identiteitskaarten aanwezig

Of in Nederland:

Tel/fax: 035- 6919275

E-mail ulatowska@hetnet.nl